

[Indenrigsministeren.]

drejede sig om, at jeg sammen med justitsministeren skulle prøve at finde frem til en løsning, der gav mere beskyttelse eller beskyttelse på en anden måde end ved at give et barn dansk indfødsret, vil jeg gerne her fra talerstolen bekræfte, at det er det min hensigt at gøre det.

Endnu en gang tak for udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtages uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtages uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om apotekervæsenet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 124) findes i tidenden sp. 4202, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1601).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ivar Nørgaard: Som det fremgår af betænkningen, har der i lønningsudvalget været enighed om at indstille, at indenrigsministerens lovforslag vedtages uændret. Der er jo her tale om en teknisk ajourføring, som ganske vist er noget kompliceret, men vi er ikke i udvalget kommet til anden konklusion end indenrigsministeren.

Under første behandling rejste både socialdemokratiets og SF's ordfører spørgsmålet om den nye svenske apotekerordning, og der blev udtrykt ønske om, at man kunne få

den frem i udvalget og få en debat om den i udvalget. Det sidste er ikke sket, men vi har fra indenrigsministeren fået en redegørelse for den nye svenske apotekerordning, der er optrykt som bilag 2 i betænkningen. Det er bemærkelsesværdigt, at en sådan redegørelse med en konservativ indenrigsministers underskrift indeholder en erkendelse af, at der kan opnås omkostningsmæssige besparelser og dermed prissænkninger gennem en nationalisering af apotekervæsenet.

Nu er jeg klar over, at man har nedsat et apotekerlovsudvalg, som skal forberede en mere gennemgribende revision af lovgivningen, og derfor mener jeg ikke, at det i dag er tidspunktet og stedet for en længere drøftelse af dette spørgsmål. Men jeg synes alligevel, at det nok kunne give anledning til et spørgsmål til indenrigsministeren. Man må vistnok erkende, at det i forvejen er et mærkeligt mismask, vi har i den nuværende danske apotekerordning og apotekerlovgivning. Vi sidder her og laver lovændringer, fordi tjenestemandsløvene er ændret, således at tjenestemandslønningerne er ændret og pensionerne er ændret. Det medfører, at vi nu sætter hele apparatet i gang herinde for at ændre pensionerne for apotekere og farmaceuter, så de kommer i overensstemmelse med tjenestemandspensionerne. Her har vi altså et område, hvor man lader reglerne om statsansatte tjenestemænd være vejledende, ja, direkte regulerende for folk, der er ansat i apotekervæsenet, og det er altså på det felt nationaliseret. Men så har vi et indkomstsystem, som er en mærkelig blanding af profit og løn, hvor vi via apotekerfonden i virkeligheden regulerer profitten, men efter tjenestemandreglernes bestemmelser om løn med direkte henvisning til bestemte lønrammer i tjenestemandsløven, hvilket medfører, at der bliver overordentlig stor ulighed i indkomsterne på grund af temmelig tilfældige forhold. Jeg kunne godt tænke mig at spørge indenrigsministeren, om indenrigsministeren med baggrund i den redegørelse, han nu selv har givet udvalget, har til hensigt at arbejde med et forslag om at indføre nogle af de samme udmærkede nybestemmelser, som svenskerne har gennemført. Kan vi vente, at indenrigsministeren og denne regering anbefaler udvalget at fremme de synspunkter, som har ligget bag den svenske apoteker-

[Ivar Nørgaard.]
 ordning? Det skulle man umiddelbart tro, når man læser indenrigsministerens bemærkninger, idet jeg må opfatte de kommentarer, indenrigsministeren kommer med i redegørelsen, for meget sympatiske over for den svenske ordning. Det ville være ganske overordentlig gavnligt for os, hvis vi i dag kunne få en erklæring fra regeringen om, at den tænker på at indrette apotekervæsenet, som man har gjort det i Sverige, og altså ikke er tilbageholdende, selv om der her er tale om nationalisering.

Morten Lange: Jeg kan ganske tilslutte mig de betragtninger, hr. Ivar Nørgaard fremsatte om organisationen af vort apotekervæsen som en mærkelig blanding af offentlig og privat drift. Der kunne måske lægges til det ligeledes bekendte, at apotekeren er en privat forretningsmand og samtidig en af sundhedsstyrelsen udpeget koncessioneret forretningsdrivende. Det er jo også en situation, som sandelig er uholdbar.

Jeg synes, at det svenske eksempel i virkeligheden driver tankerne ganske betydeligt videre og også ud over indenrigsministerens normale virkeområde, nemlig til spørgsmålet, om ikke en stor del af medicin fremstillingen hører hjemme under offentlig virksomhed. Forskningen, som fremskynder udvikling på medicinens område, er jo i virkeligheden i vid udstrækning en offentlig forskning, og der er mange træk, der kunne tyde på, at den vej, man er gået i Sverige, burde vi også gå herhjemme. Men foreløbig skal jeg indskrænke mig til at understrege hr. Ivar Nørgaards spørgsmål, om ministeren vil være indstillet på, at den kommission, der nu er i arbejde, i sit kommissorium må inddrage betragtninger over, om apotekervæsenet her i Danmark egentlig ikke burde være et langt mere legitimt og klart led i vort almindelige offentlige sundhedsvæsen. Det forekommer mig, at de karakterer, som engang gjorde det til et privat erhverv, i den grad er undertrykt af udviklingen, at det måske var på tide at få fjernet en sådan fortidslevning.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg siger tak til de to talere for det tilsagn, de som de øvrige partier, der har deltaget i fol-

ketingsudvalget, har givet, om at gennemføre det lovforslag, der her foreligger.

Hr. Ivar Nørgaard og hr. Morten Lange rejste spørgsmålet om den svenske apotekerordning og henviste til den redegørelse, som vi fra indenrigsministeriets side på udvalgets anmodning har afgivet til udvalget. Det er da klart, at når udvalget anmoder om at få en redegørelse for den svenske ordning, så skal udvalget også have det, uden at jeg dermed har taget stilling til, hvordan den endelige danske ordning til sin tid skal være. Her er forholdet det, at vi for godt et års tid siden har nedsat et apotekervejledningsudvalg, der skal behandle alle disse spørgsmål, og det er klart, at de udredninger og de forslag, som ligger i de andre nordiske lande, også vil indgå i apotekervejledningsudvalgets overvejelser, men jeg skal da ikke i dag på forhånd tage stilling til, hvordan problemerne skal løses. Når vi nu har nedsat et udvalg, er det jo netop for at få problemerne belyst på alle måder, og først når vi har udvalgets indstillinger, vil jeg tage stilling til, hvad jeg vil mene er det rigtige. Jeg kan altså ikke på forhånd give noget tilsagn i forbindelse med de spørgsmål, som hr. Ivar Nørgaard og hr. Morten Lange rejste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om registrerede revisorer.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 95) findes i tidenden sp. 2768, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1617).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.